

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΕΙΣ ΑΚΚΡΗΝ-ΠΤΟΛΕΜΑΪΔΑ.

Τό Σάββατον, 28^η Ἀπριλίου/11^η Μαΐου 2013, ἐωρτάσθη κατά μετάθεσιν ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου εἰς τόν ἐν Ἄκκρη - Πτολεμαΐδι ἱερόν ναόν αὐτοῦ τοῦ Πατριαρχείου.

Ἡ περιοχή τῆς Ἄκκρης-Πτολεμαΐδος εἶναι ἡ βορειότερα περιοχή τῆς ἐκκλησιαστικῆς δικαιοδοσίας τοῦ Πατριαρχείου. Ἀνέκαθεν ἡ Ἄκκρη-Πτολεμαΐς ἦτο Μητρόπολις τοῦ Πατριαρχείου, ὑπό τήν ὁποίαν ὑπάγονται δώδεκα κῶμαι γειτνιαζούσαι μέ τάς Ἑλληνορθόδοξους (Rum Orthodox) ἐνορίας αὐτῶν. Τῆς Μητροπόλεως Ἄκκρης προΐσταται σήμερον ὁ ἡγούμενος ὀσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Φιλόθεος.

Ἀναχωρήσας ἐνωρίς τήν πρωΐαν τῆς ὡς ἄνω ἡμέρας μετά συνοδείας ἐκ τοῦ Πατριαρχείου ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, ἔφθασε μετά δῶρον αὐτοκινητικήν πορείαν εἰς τήν Ἄκκρη.

Ἐνταῦθα πρό τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Πατριαρχείου ἐπεφυλάχθη θερμή ὑποδοχή εἰς τήν Α.Θ.Μ. ὑπό τοῦ ἡγουμένου Ἀρχιμανδρίτου π. Φιλοθέου, τοῦ Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, τῶν ἱερέων, τῶν Προσκόπων καί τῆς Ἀστυνομίας.

Εὐθύς ἀμέσως εἰσελθόν εἰς τόν Ναόν ὁ Μακαριώτατος καί ἐνδυθείς μανδύαν ἤρξατο τῶν Καταβασιῶν καί προεξῆρξε τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου καί τῆς θείας Λειτουργίας, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Ἰόπης κ. Δαμασκηνοῦ καί Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Ἁγιοταφίτων Ἱερομονάχων καί πρεσβυτέρων Ἱερέων τῶν ἐνοριῶν τῆς Μητροπόλεως Ἄκκρης καί πιστοῦ λαοῦ ἀραβοφώνων καί ρωσοφώνων ἐν εὐσεβείᾳ καί κατανύξει συμμετεχόντων, ψαλλούσης ἀραβιστί καί ἑλληνιστί βυζαντινῷ τῷ ὕφει τῆς χορωδίας τῆς Ἄκκρης ὑπό τήν Διεύθυνσιν τοῦ π. Φιλοθέου.

Πρός τό εὐσεβές ἐκκλησίασμα τοῦτο ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος, ἔχοντα ὡς ἔπεται ἑλληνιστί:

«Ἀνέτειλε ἰδοῦ, τό τῆς χάριτος ἔαρ· ἐπέλαμψε Χριστοῦ ἡ Ἀνάστασις πᾶσι· καί ταύτη συνεκλάμπει νῦν, Γεωργίου τοῦ μάρτυρος ἡ πανέορτος καί φωτοφόρος ἡμέρα· δεῦτε ἅπαντες λαμπροφοροῦντες ἐνθέως, φαιδρῶς ἐορτάσωμεν», ψάλλει ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

«Ἰδοῦ», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδός, «ἀνέτειλε τό τῆς χάριτος ἔαρ», δηλονότι ἡ Ἀνάστασις τοῦ θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τό γεγονός τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ ἀποτελεῖ τήν κορυφαίαν ἀλήθειαν τῆς πίστεώς μας. Καί τοῦτο διότι, κατά τόν θεῖον Παῦλον «εἰ δέ Χριστός οὐκ ἐγήγερται, κενόν ἄρα τό κήρυγμα ἡμῶν, κενή δέ καί ἡ πίστις ὑμῶν...εἰ δέ Χριστός

οὐκ ἐγήγερται, ματαΐα ἢ πίστις ὑμῶν», (Α' Κορ. 15, 14-17).

Μέ ἄλλα λόγια ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ οὐσία τῆς Χριστιανικῆς Πίστεως. Καί τοῦτο, διότι ὄντως ἡ ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ ἐπέλαμψε ἐπὶ τοῦ σκότους καί διήνοιξε τούς ὀφθαλμούς τούς νοητούς τῶν πιστευσάντων καί ἐφανερώθη πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις ἡ ἀλήθεια, δηλαδή ὁ σεσαρκωμένος Λόγος ὁ Χριστός ὁ εἰπών: «ἐγώ εἰμι ἡ ἀνάστασις καί ἡ ζωή· ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα, (Ἰωάν. 11, 25-26), ὅτι ἐγώ εἰμι ἡ ὁδός καί ἡ ἀλήθεια καί ἡ ζωή».

Αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ἀλήθειαν τοῦ Χριστοῦ ἐγνώρισε καί ὁ σήμερον ἑορταζόμενος Ἅγιος τῆς Ἐκκλησίας μας, Γεώργιος ὁ τροπαιοφόρος, ὁ ὁποῖος καί ἀνεδείχθη μάρτυς τῆς ἀναστάσεως.

Ὁ Ἅγιος Γεώργιος εὐχαρίστως προσῆλθεν εἰς τό μαρτύριον τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, διότι εἶχετο τῆς βεβαιότητος τῆς διατυπωθείσης ὑπὸ τοῦ ὑμνωδοῦ τῆς Ἐκκλησίας: «Χθές συνεθαπτόμην Σοι Χριστέ, συνεγείρομαι σήμερον ἀναστάντι Σοι· συνεσταυρούμην Σοι χθές· αὐτός μέ συνδόξασον Σωτήρ ἐν τῇ βασιλείᾳ Σου».

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ποιεῖται ἰδιαιτέραν μνεΐαν τῶν μαρτύρων τῆς Ἐκκλησίας λέγων: «Τοιγαροῦν καί ἡμεῖς, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα καί τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καί τελειωτὴν Ἰησοῦν», (Ἐβρ. 12, 1-2).

Λοιπὸν καί ἡμεῖς, ἀφοῦ ἔχομεν τριγύρω μας τόσον μεγάλο καί πυκνὸν σύννεφον ἀνθρώπων, πού ἐμαρτύρησαν διὰ τὴν ἀλήθειαν τῆς πίστεως, ἅς πετάξωμεν ἀπὸ ἐπάνω μας κάθε βάρος βιωτικῶν πραγμάτων καί φροντίδων, ἐπὶ πλεόν δέ καί τὴν ἁμαρτίαν, εἰς τὴν ὁποῖαν εὐκόλα κανεῖς παρασύρεται καί ἅς τρέχωμεν μέ ὑπομονὴν τὸν ἀγῶνα, πού προβάλλει ἐμπρός μας. Καί πουθενά ἄλλοῦ ἅς μὴ στρέψωμεν τὰ βλέμματά μας καί τὴν προσοχήν μας, παρά μόνον εἰς τὸν Ἰησοῦν, πού εἶναι ἀρχηγός καί θεμελιωτής τῆς πίστεως καί μᾶς τελειοποιεῖ εἰς αὐτήν.

Ὁ ἀρχηγός τῆς πίστεως καί τελειωτής αὐτῆς Ἰησοῦς δέν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὸν νικητὴν τοῦ θανάτου τῆς ἁμαρτίας, τὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστάντα Σωτῆρα ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν καταργήσαντα «μὲν τὸν θάνατον, φωτίσαντα δὲ ζωὴν καί ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου», (Β' Τιμ. 10).

Τοῦτο σημαίνει, ἀγαπητοί μου, ὅτι μέ τὴν τριήμερον ἔγερσιν τοῦ Κυρίου καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἡμεῖς οἱ ἄνθρωποι- «πάντες», «ἐλυτρώθημεν τῶν τοῦ Ἄιδου ἀλύτων δεσμῶν καί ἐλάβομεν ἀφθαρσίαν καί ζωὴν».

Ἡ εἰκὼν τῆς Ἀναστάσεως εἰς τὴν Ὀρθόδοξον ἀγιογραφίαν, ἀπεικονίζει τὸν Χριστόν νά κατέρχεται εἰς τὸν Ἄϊδην καί νά συντρίβῃ τίς πόρτες του, νά ἀνιστᾶ μέ τὰ χέρια Του τὸν Ἀδάμ καί τὴν Εὐάν καί νά τοὺς ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν.

Μέ ἄλλα λόγια, ἡ Ἀνάστασις τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ἀνιστᾶ ἀπὸ τὴν πτώσιν καί ἀνακαινίζει τὴν ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας καταφθαρεῖσαν φύσιν μας. Τοιοῦτοτρόπως δυνάμεθα πλεόν νά μετέχωμεν εἰς τὴν ζωὴν τοῦ Χριστοῦ. Νά ζῶμεν τὴν ἀναστημένην ζωὴν. Ἡ δέ «ἡ ἐξ οὐρανοῦς ἄνοδος» εἶναι δυνατὴ δι' ὅποιον τὴν ἐπιθυμεῖ καί ἀγωνίζεται νά τὴν ἐπιτύχῃ. «Ὁ δὲ θεός», κηρύττει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, «καί τὸν Κύριον ἤγειρε καί ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ».

(Ὁ θεός Πατὴρ καί τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν ἀνέστησε καί ἡμᾶς ὅλους θά

ἀναστήση διά τῆς δυνάμεώς Του). Ἴδού λοιπόν διατί ὁ ὑμνωδός λέγει: «Πάσχα τό τερπνόν, Πάσχα Κυρίου Πάσχα· Πάσχα πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλεν· Πάσχα ἐν χαρᾷ ἀλλήλους περιπτυσώμεθα· Ὡ Πάσχα λύτρον λύπης· καί γάρ ἐκ τάφου σήμερον, ὡσπερ ἐκ παστοῦ ἐκλάμπας Χριστός τά γύναια χαρᾶς ἔπλησε λέγων. Κηρύξατε Ἀποστόλοις».

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός μέ τήν Ἀνάστασίν του «ἔπλησε χαρᾶς» ὄχι μόνον τάς μυροφόρους γυναίκας ἀλλά καί σύμπαντα τόν κόσμον. Τό Πάσχα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Χριστοῦ «εἶναι λύτρον λύπης» δι' ὅλους τούς ἀνθρώπους ἀνεξαιρέτως, ἀλλά καί πηγὴ χαρᾶς καί φωτός «ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ».

«Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε καί γῆ καί τά καταθρόνια, ἐορταζέτω γοῦν πᾶσα κτίσις τήν ἔγερσιν Χριστοῦ, ἐν ἧ ἔστερέωται», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Τήν πληρότητα αὐτῆν τοῦ θεοῦ καί ἀνεσπέρου φωτός ὡς καί τῆς χαρᾶς τῆς ἀναστάσεως τήν ἀπολαμβάνομεν καί τήν ἐκδηλώνομεν ὡς φῶς καί ἀγάπην, «ὁ θεός ἀγάπη ἐστί», (Ἰωαν. 4,8), «ὁ θεός φῶς ἐστί καί σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἐστίν οὐδεμία», (Ἰωάν 1,5), λέγει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστής.

Ἡ θεία τοῦ Χριστοῦ ἀγάπη ἐθέρμαινε τήν καρδίαν τοῦ Γεωργίου ἀφ' ἑνός καί τό θεῖον ἄκτιστον φῶς κατηύγαζε τήν διάνοιαν αὐτοῦ ἀφ' ἑτέρου κατά τήν διάρκειαν τοῦ μαρτυρικοῦ αὐτοῦ θανάτου, δηλονότι τοῦ θανάτου τῆς φθορᾶς καί τῆς ἀμαρτίας, καταγγέλοντας οὕτω τήν βεβαιότητα τῆς νίκης κατά τοῦ θανάτου, καταγγέλοντας καί κηρύττοντας διαπρυσίως τήν διάβασιν ἐκ τοῦ θανάτου πρός τήν αἰώνιον ζωὴν, ὡς λέγει καί ὁ ὑμνωδός: «θανάτου ἐορτάζομεν νέκρωσιν, Ἰδου τήν καθαίρεσιν ἄλλης βιωτῆς τῆς αἰωνίου ἀπαρχῆν».

Ἡ Πασχάλιος αὐτῆ ἑορτῆ, ἡ συνεκλάμπασα νῦν μετά τῆς ἱερᾶς μνήμης τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, μᾶς καλεῖ νά ἀναχθῶμεν εἰς τήν ἀπαρχήν ἄλλης βιοτῆς, τουτέστιν τῆς αἰωνίου.

Ταύτην τήν ἀλήθειαν καταγγέλλει καί ἡ Ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία διά στόματος τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, ἀλλά καί τοῦ μαρτυρίου τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. «Μὴ θαυμάζετε, ἀδελφοί μου, εἰ μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος· ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι μεταβέβηκαμεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τήν ζωὴν, ὅτι ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελφούς· ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν μένει ἐν τῷ θανάτῳ».

Χριστός Ἄνέστη.

καί ἀραβιστί, ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον:

<https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2013/05/11/2303/>

Ἦκολούθησε λιτανεῖα τρίς ἔξωθεν τοῦ Ναοῦ, διελθοῦσα πρό τῶν μνημάτων τῶν κεκοιμημένων καθηγουμένων Ἀκκρης καί τοῦ τάφου τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Κυρίου (+1752).

Μετά τήν θεῖαν Λειτουργίαν εἰς τήν παλαιάν καί ἀνεκαινισμένην μεγάλην αἴθουσαν τοῦ ἡγουμενείου ὁ ἡγούμενος Ἀρχιμανδρίτης π. Φιλόθεος παρέθεσε δεξίωσιν, εἰς τήν ὁποίαν ὠμίλησεν ὁ Πρόεδρος τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, ὁ ἱμάμης τῆς πόλεως, ἐκπρόσωπος τῶν Μουσουλμάνων σείχης Σαμήρ Ἄση, ὁ καθηγούμενος Ἀρχιμανδρίτης π. Φιλόθεος, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἀραβοφώνων Κοινοτήτων εἰς τό Ἰσραήλ, ἐκπρόσωποι τῆς Ἰσραηλινῆς Ἀστυνομίας

τῆς Κοινότητος, τῶν Bahai καί ἄλλοι.

Μετά τήν δεξίωσιν ὁ Ἀρχιμανδρίτης π. Φιλόθεος παρέθεσε ἐόρτιον τράπεζαν εἰς τήν συνοδείαν τοῦ Μακαριωτάτου καί ὅλον τό ἐκκλησίασμα.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_0_placeholder